

17 Νοεμβρίου 2014

Θαυμαστό γεγονός του Οσίου Ιωακείμ του Παπουλάκη με τον πλούσιο του χωριού.

/ [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Image not found or type unknown

Θαυμαστό γεγονός του Οσίου Ιωακείμ του Παπουλάκη με τον πλούσιο του χωριού.

Όταν ό “Οσιος κατὰ τὰ ἔτη 1833-36 ἐκτιζε τὸν Ἱ. Ν. Ἀγ. Βαρβάρας στὸν Σταυρό, εἶχε ἅμεση ἀνάγκη χρημάτων γιὰ νὰ πληρώσει τοὺς τεχνίτες ἀπὸ τὴν Ἀνωγῆ. Ἀποφάσισε τότε νὰ τὰ ζητήσει ἀπὸ τὸν πλούσιο κάτοικο τοῦ χωριοῦ Νικόλαο Πήλικα.

Ο “Οσιος Παπουλάκης πῆγε ὁ Ἰδιος στὸ σπίτι τοῦ Πήλικα. Ό τελευταῖος ὑποδέχθηκε ψυχρὰ τὸν καλόγερο καὶ τὸν ρώτησε τὶ κάνει καὶ πῶς πηγαίνει ἡ οἰκοδομή. -Καλὰ, ἀπάντησε ὁ Παπουλάκης, ἀλλὰ μοῦ χρειάζονται χρήματα καὶ ἥρθα νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μᾶς εὔκολύνετε νὰ πληρώσουμε τοὺς Ἀνωϊσάνους μαστόρους. -Καὶ πόσα θέλεις καλόγηρε; -Ἐξῆντα τάλληρα. -Πώ! Πώ! Ἐξῆντα τάλληρα! Θέλω μιὰ μέρα νὰ τὰ μετρήσω! Δὲν ἔχω καλόγηρε, δὲν ἔχω! φώναξε ἀνάστατος ὁ φιλάργυρος Πήλικας. -Δὲν πείραζε κυρ-Νικολῆ, ἀποκρίθηκε ἥρεμα ὁ “Οσιος, ἐμεῖς ἐπιθυμοῦμε νὰ ἔχετε, ἂν δὲν ἔχετε τί πειράζει; Ό Θεὸς θὰ τὰ οἰκονομήσει· καὶ ἔφυγε.

Όμως ἔφθασε ἡ νύκτα γεμάτη τρομακτικὰ ὄνειρα γιὰ τὸν κὺρ-Νικολῆ. Όλη τὴν νύκτα τυραννιόταν ἀπὸ τύψεις συνειδήσεως γιὰ τὴν ἄρνησή του πρὸς τὸν “Οσιο. Μόλις προσπαθοῦσε νὰ ἡρεμήσει καὶ νὰ κλείσει τὰ μάτια του, ἔβλεπε τὸν Παπουλάκη νὰ ἔρχεται ἀπειλητικὰ πρὸς τὸ μέρος του. Πρὶν ἀκόμη ξημερώσει, φώναξε τὸν ὑπηρέτη του Στάθη Κοῦρο καὶ τὸν ἔστειλε νὰ ψάξει παντοῦ καὶ νὰ τοῦ φέρει γρήγορα τὸν καλόγερο Ιωακείμ. Ό τελευταῖος, βλέποντας τὸν ὑπηρέτη νὰ ἔρχεται, εἶπε:

- Ἀλήθεια Στάθη, ὁ κὺρ-Νικολῆς μετενόησε; Μὲ θέλει;
- Μάλιστα Παπούλη μου, τὸν τρόμαξες ὅλη τὴν νύκτα καὶ ζητεῖ νὰ σᾶς δεῖ ἀμέσως.

Ο Παπουλάκης πῆγε στὸ σπίτι τοῦ Πήλικα, ὁ ὄποιος τὸν περίμενε ἀνυπόμονα ἔξω στὴν πόρτα. Φτάνοντας τοῦ φίλησε μὲ σεβασμὸ τὸ χέρι καὶ τοῦ εἶπε:

- Μὲ ἔλαμπαξες (τρόμαξες) ἀπόψε Ἅγιε Καλόγερε. Νὰ ἔχω τὴν εὐχή σου, πόσα χρήματα θέλεις;
- Ἐξῆντα τάλληρα καὶ ὅ,τι ἄλλο σὲ φωτίσει ὁ Θεός, ἀπάντησε ὁ “Οσιος.

Άμεσως ό φιλάργυρος Πήλικας μέτρησε έξηντα τάλληρα καὶ τὰ ἔδωσε πρόθυμα στὸν Ὅσιο. Ὁ ταπεινὸς ἀσκητὴς τὸν εὐχαρίστησε καὶ χαιρόταν διότι ὁ Ὅψιστος ἔφερε τὸν Πήλικα σὲ μετάνοια, εὔεργετῶντας ἔτσι τὸ κτίσιμο τοῦ Ἰ. Ν. Ἀγ. Βαρβάρας.

Απὸ τότε ὁ Νικόλαος Πήλικας ἔτρεφε μεγάλο σεβασμὸ πρὸς τὸν Ὅσιο ποὺ τὸν βούθησε νὰ νικήσει τὸ ὄλεθρο πάθος τῆς φιλαργυρίας.

Πηγή: askitikon.eu